

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁS SZAKSZERVEZET MSZOSZ-DÍJAS LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM, 6. SZÁM • 1998. JÚNIUS



MIT VÁRUNK AZ ÚJ KORMÁNYTÓL?

Juniálisi kérdés

Június 6-án, 7-én az MSZOSZ, az MSZP és több társintézmény szervezésében ismét megtartottuk immár hagyományos juniálisunkat. A vidámság mellett jutott idő a komoly dolgokra is. Horn Gyula, Fillő Pál, Kerékgyártó Ildikó és Sándor László a legvártabb kérdésekre is válaszoltak. Én arra voltam kíváncsi, vajon az MSZOSZ elnöke mit vár az új kormánytól.

– **Semmi mást, mint választási ígéreteik és az Európai Szociális Charta ajánlásainak betartását. Mindenkinél legyen meg a lehetősége szabadon választott foglalkozása révén biztosítani megélhetését. Minden dolgozónak joga legyen igazságos, biztonságos és egészséges munkafeltételekhez; maga és családja részére tisztességes élet-színvonalat biztosító díjazásra; a szociális jóléti szolgáltatásokból részesülni; a családnak joga legyen megfelelő szociális, jogi és gazdasági védelemre.**

Csak annyit kívánunk mindehhez, hogy a munkavállalókat és érdekképviselőiket is polgárként kezeljék és ne lekezeljék.

Udvarbelyi András

FIDELSZ? MI LESZ VELÜNK?

GYILKOSSÁG TISZAFÖLDVÁRON

EZT MÉG NEM SIKERÜLT
KÖZÚTRA TERELNI

Megrendítő hírt kell közölni olvasóimmal. Néhány postásnak álcázott elvetemült hentes előre megfontolt „aljas” indokból megölt és feldarabolta egy ártatlan ökröt. A vádat azonban elejttem, mert az ökr bűcsüvelében közölte, hogy életének volt értelme, mert húsát a postások, pontosabban a mozgósok és a szállítósok ették meg. A háromszázötvennégy kilós ökröt, amelynek csak csontjai maradtak, Kuvik Pál a Postaszállítási Igazgatóság TSZB titkára vásárolta meg 120 000 Ft-ért. Mire az ökr megsült a forrószámban, felére olvadt. Illés József főszakács és csapata nyolcvannégy kiló petrezselymes dinsztert krumplit, hatvanhat kiló dinsztert káposztát és harmincegy kiló káposztasalátát készített az éhes postásoknak. Mind a gyilkosság, mind a kannibalizmus Tiszaföldváron történt 1998. május 23-án, a Dagonya kisvendéglő mögötti strandon, ahová több mint háromszáz postás jött el gyászolni az áldozattá vált ökröt postás különvonattal. Ezt még nem sikerült közútra terelni. Európában e napon itt volt a legtöbb az egy négyzetméterre eső postás. Tréfán kívül, érdemes volt hajnalban fölkelni, érdemes volt a postásvonaton dőcögölni, mert nagyon jól éreztük magunkat. Volt aki focizott, volt aki úszott, mindenki evett, ivott. Késő délután pedig fáradtan, de elégedetten utaztunk haza azzal a reménnyel, hogy jövőre ismét összejövünk, hiszen a hagyomány kötelez az ilyen nem kötelező, hangulatot javító együttlétre.

(U. A.)

A FELADÓ ÉS A CÍMZETT: VARNUS XAVER ORGONAMŰVÉSZ

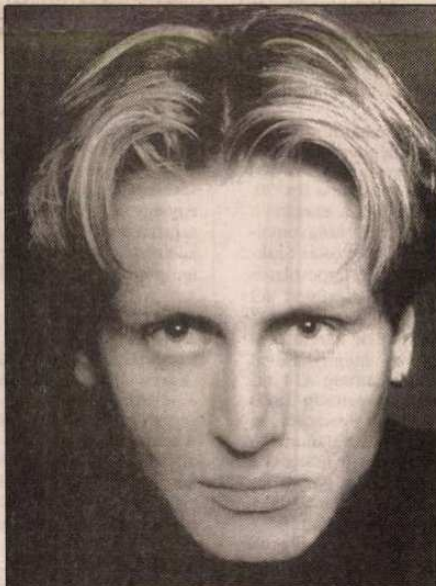
Varnus Xaver játékát a világslapok zenekritikusai együtt emlegetik a század legnagyobb orgonavirtuózainak teljesítményével. A The New York Times egy kanadai fellépését követően azt írta róla, hogy ő „az orgona Horowitz”, és a hízelgő minősítés azóta is úgy követi őt mindenfelé, mint egy testreszabott, kényelmes kabát. Az írónak sem utolsó muzsikusa a közelmúltban szakított korábbi életmódjával: az elmúlt másfél évtizedben jobbára csak látogatónak jött haza választott hazájából, Kanadából, mostanra azonban lakást vásárolt magának Budapesten. A hatalmas rajongótáborral rendelkező virtuózt arról faggattuk, hogy milyen kép él benne a magyar posta munkájáról?

– Xaver, melyik a legemlékezetesebb élményed a hazai postáról?

– A legmüszibb eset az volt, amikor egy ismerősömnek feladtam egy levelet az egyik kőbányai postahivatalban, és a küldemény nyolc hónap után, a külföldet is megjárva tért vissza hozzám. „A címzett ismeretlen” felirattal a borítékra. Az ismerősöm Kelenföldön lakott, címét magyarul, és egyértelműen írtam fel a kijelölt helyre. Mikor váratlanul visszakaptam a saját leveletem, álmélkodva láttam, hogy időközben megjárta Bukarestet is... Egy romániai pecsét felirata mindenesetre ezt tanúsította. Úgy éreztem magam, mint a lakatlan szigetre vetett hajótörött, aki a remény hónapjai után a saját palackpostájába botlik a hullámoktól ostromolt fővenyre. Ma sem tudom, hogy levelem hogyan hagyhatta el Magyarországot, és hogy miért nem voltak képesek kikészíteni arra a címre, amely jól olvashatóan ott virított a borítékra. Legyen ez a magyar posta titka: furcsa érzés, hogy valamiképpen nekem is részem van benne.

– Még néhány hónap, és túl leszel a kétezredik fellépésen, hiszen alig egy tucat bangverseny bírányzik még ennek a számnak eléréséhez. A rajongóidat tömörítő Varnus Fans Klub taglétszáma máris a fellépéseid számának nyolcas szorzatával egyenlő. Hogyan tartod a kapcsolatot a rajongóiddal?

– Természetesen a posta útján. A Varnus Fans Klub napjainkban valóban csaknem tizenhatezer tagot számlál. Nem titok, hogy a hangversenyeimre szóló jegyek értékesítése még sohasem okozott gondot: a klub tagjai azonban kedvezményesen juthatnak hozzá a belépőkhöz, csakúgy, mint a lemezeimhez, a hangversenyek plakátjaihoz, vagy a napjainkban immár a 11. kiadást megért könyvemhez. Óriási levelezést bonyolítok. Minden hozzám intézett levélre válaszolok, mégpedig egy csodálatos asszony, egy nyugalmazott bírónő segítségével. Ő az, aki felbontja, elolvassa és rendszerezi a nekem szóló küldeményeket, aztán megfelelő időben leülünk, és megbeszéljük, hogy kit milyen válasz illet. Ez után segítőtársam elkészíti a válaszokat, én aláírom a leveleket, és innen már a posta következik. Úgy szólván soha, senki nem reklamált még, hogy



válasz nélkül maradt volna. De azt hiszem, ez így van rendjén. Nagyon szomorú lennék én is, ha a levelemre nem kapnék választ valakitől. Az pontosan olyan lenne, mintha egy társaságban, amelyet a közös érdeklődési kör, a hasonló szenvedély, vagy a művészet szeretete hívott egybe, keresztülnéznének valamelyik kérdezőn. Úgy tapasztalom, hogy a világ roskadozik a rosszindulatú, buta és szorgalmas emberektől: nem hagyhatjuk magukra azokat, akik bizalommal fordulnak hozzánk, és akikre valamiképpen mi magunk is számíthatunk.

– Hűlye kérdés, de talán nem lesz felesleges fennbhangon is kimondanom: te évekig éltél Kanadában, de meglehetősen jól ismered a hazai viszonyokat is. Ha elkerülhetetlen lenne, hogy postásként keresd meg a kenyeredet, hol élnél szívesebben?

– A kanadai postások rendkívül nyugodt emberek. Pontosán tudják, hogy mit kell tenniük, és hogy ezért mennyi pénz illeti őket. Pályájuk kiszámítható, anyagi előmenetelük fölött izmos szakszervezet bábáskodik. A magyar posta napszámossai a rendőrökkel osztoznak sorsukban: úgy gondolom, hogy lelkes társadalmi munkások ők, akiknek bére éppen csak elegendő az általuk működtetett mechanizmus fenntartásához. De ezt a sanyarú sort egyáltalán nem tartom végzettszerűnek. Biztos vagyok benne, hogy egy napon az egyszerű postások bére is el fogja érni azoknak a fizetését, akik manapság megmagyarázzák nekik, hogy miért csak ennyit kereshetnek. Ha nem így lesz, annak a színvonal látna a kárát. Márpedig a bölcsesség birtokosai nem szívesen mondanának le arról, hogy ahhoz a társasághoz tartozhassanak, amelyikhez a kanadai postások is, és amelyhez a kifogástalan teljesítmény az egyetlen méltányolt belépő. No meg a megfelelő bérezés. Ez persze csak egy kétkeszi orgonista véleménye – akinek nem tesszik, az próbáljon meg orgonálni.

Fábián L. Gyula

Máté Mária 1979-ben fejezte be nappalin az egyetemet. Főris Ferencné az elődje, aki az egyetemen is tanította, csábította ő a postához. A PSZSZI-hez tartozó közgazdasági kutatókhoz került, és '82-ben jött a vezérigazgatóságra.



ERŐSEBB SZAKSZERVEZETTEL TALÁLKOZTAM

– Úgy lett postásvezető, hogy a posták életébe alulról nem kóstolt bele. Hogyan ismerte meg az ottani helyzetet?

– A postaforgalommal, a posták életével most ismerkedem, leginkább a szakszervezet kapcsán. 88-ban a közgazdasági szakosztályról elmentem a PKI-ba gazdasági helyettesnek. A szétválásnál ebből Matáv lett, ezért pár évet ott töltöttem. Akkor jöttem vissza a Postára, mikor az elődöm nyugdíjba ment.

– Mennyire érzékelte értelmiségként a „kispostások” nevéz munkakörülmenyét?

– Az értelmiség is ugyanilyen nehezen élt. Beosztottként néha nekem is a főnökömtől kellett hónap végén kölcsönkérni, mert a családot nehez volt eltartani.

– Szakszervezeti tag volt?

– Valamikor igen. Passzív tag voltam, vagyis csak a díjat fizettem.

– Mi volt a véleménye a szakszervezetről, amikor még nem volt magas beosztású vezető?

– Addig voltam tag, amíg vezető nem lettem. Szerintem a vezetői funkció nem összeegyeztethető a szakszervezeti tagsággal. Ez egy postavezetőre is igaz, és a PKI-ban sem fért össze a kettő. Kétféle tapasztalatom volt. Először, mikor szakszervezeti tag voltam. Ez az időszak a 80-as évek végéig tartott. Ebben az időben abban merült ki a funkciója, hogy osztotta az üdülési jegyeket, a esélyeket. A későbbi benyomásaimat már vezetőként kaptam. Azt hiszem, mindig megtaláltuk egymással a hangot.

– Mi a legfontosabb benyomása a mostani szakszervezetről?

– Az eddigi tapasztalataimnál erősebb szakszervezettel találkoztam. Belecsöppentem a mélyvízbe.

– Annak ellenére, hogy nagy felelősséget vett a vállára, külsőre jó kedélyűnek tűnik.

– Nem a kedélyállapottól függ, hogy ki mennyire érzi át a felelősséget, hanem hogy mennyire hagyja, hogy eluralkodjon rajta a nyomás.

– Erről Sam Small, a bályogkővács jut eszembe. Lukács György is azt mondja, hogy „az emberek nem tudják, de tesszik”. És mikor odaérnek, és látják lépéseik következményét, akkor rettennek meg. Volt ilyen érzés Önben?

– Még nem rettentem meg. Érzékelem az óriási felelősséget, ez rendkívül nagy tudást és sok munkát igényel. A hatvanas-hetvenes években versenyszerűen úsztam, ez nagy kitarást adott, sokat segített idáig az

(Folytatás a 2–3. oldalon)



JÓ HA TUDJA, HOGY...

- ebben az évben múlt 100 éve annak, hogy a Széchenyi István és Vásárhelyi Pál terve, a Tisza szabályozása befejeződött. Ennek során 2700 km árvízvédelmi töltés épült. A 101 kanyarítvágás révén a folyó 1200 km hossza 427 km-rel lett rövidebb. A töltések közel 2 millió hektár termőföldet hódítottak vissza az árvizektől.
- 150 éve, 1848. június 6-án Pruzsinán született Baross Gábor, aki 1886. december 29-től 1892. május 10-ig annak a Kereskedelemügyi Minisztériumnak volt a vezetője, ahova ebben az időben a magyar kir. posta is tartozott. Baross Gábor emlékére a Magyar Közlekedési Közművelődésért Alapítvány és a Baross Gábor Alapítvány 1998. május 9-én emléktúrát szervezett Illavára, Szlovákiába, a hajdani Trencsén vármegyébe, ahol Baross síremléke áll.
- 1891. április 9-én Baross Gábor minisztersége alatt az ő javaslatára szentesítette a király a munkaszüneti vasárnapot, valamint a betegsegélyzésről szóló törvényeket. Ez utóbbi törvény előírta az ipari és gyári alkalmazottak betegsegélyzését egységes kerületi pénztárak révén. A munkásbiztosítás minden elismert foglalkozásra kiterjedt, maximum 20 héten át ingyenes orvosi segínyt, ingyenes gyógyszereket, és táppénzt biztosított.
- Budapesten, a Postamúzeumban (VI. Andrásy út 3.) 1998. május 18-án „Negyvennyolcas levelek” címmel, a szabadságharc postájáról nyílt kiállítás. A kiállítás megtekintése postai dolgozóknak ingyenes. A kiállítás naponta 10 és 18 óra között várja az érdeklődőket.
- a debreceni Déri Múzeumban, 1998. április 17. és augusztus 1. között időszakos kiállítás látható „Utak a Múltba, az M3-as autópálya régészeti leletmentesei” címmel. A Heves, Borsod-Abaúj-Zemplén, Hajdú-Bihar és Szabolcs-Szatmár-Bereg megyék területét érintő M3-as autópálya-ásatások leletanyagából az ELTE-BTK Régészettudományi Intézet és a Magyar Nemzeti Múzeum régészei által rendezett kiállítás 22 vitrin és egy kútrekonstrukció együttesében mutatja be mindazt, ami a föld alól előkerült.
- a Postás Művelődési Központban (Budapest, VI. Benczúr utca 27.) működő postai, távközlési, műsorszóró részvénytársaságok nyugdíjasainak nyugdíjas klubja május 16-i kirándulásán Gyömrőn megtekintette a volt Teleki kastélyt, ahol ma nevelőotthon működik. Az itt élő gyermekek mezőgazdasági szakoktatásban részesülnek. A leánygyermekek még rongyszövést is tanulnak. A nyugdíjas klub tagjai elhatározták, hogy felesleges rongyaikkal megajándékozzák az otthont.
- Abonyban élt az 1848/49-es szabadságharc idején Ruttkay Ottó postamester, aki Kossuth Lujzának – Kossuth Lajos leánytestvérének – volt a férje. Ruttkay Ottó síremléke az abonyi temetőben ma is áll.
- 1998-ban is folytatódik a „Kisvasutak napjai Magyarországon” rendezvénysorozat, melyre a MÁV és a GYSEV 50%-os alkalmi menettértil kedvezményt biztosít. A kedvezmény a rendezvényt megelőző nap 0.00. órájától a rendezvényt követő nap 24.00. óráig érvényes. A menettértil jegyet a helyszínen le kell bélyegeztetni. Az ünneplő kisvasúton ezen a napon ingyenes az utazás. Kisvasutak napjai:
1998. június 20. Mátravasút napja
1998. június 27. Csömödéri állami erdei vasút napja
1998. július 4. Feketebalogi kisvasút napja (Szlovákia)
1998. július 11. Debreceni Vidámparki Gyermekvasút napja
1998. augusztus 1. Beregszászi kisvasút napja (Ukrajna)
Érdeklődni lehet: MÁV Nosztalgia Kft. 1056 Budapest, Belgrád rkp. Tel.: 117-1665 és a Magyar Közlekedési Közművelődésért Alapítvány 1147 Budapest, Ilosvai S. utca 41. Tel.: 342-1715.

Rákóczi Margit

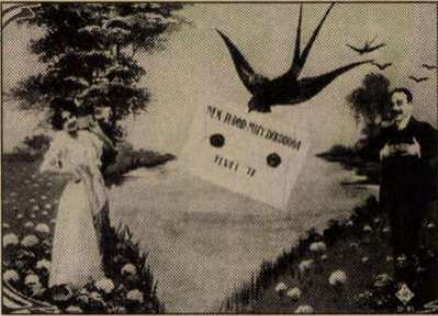


SOÓS ZOLTÁN VERSE

SZEPTEMBER 12. CSÜTÖRTÖK

Naccsám! Erissze, hogy szívem kitarjam
bazámban: drága Merkantiliámban,
s megosszam egy-két melóssal (míg lebet)
bimbózó, gyöngéd, bús sejtelmemet,
piciny gyanúm:
hogy minket haza ... vágta!
Fura formát mutat a marxi póló:
az „uralkodó” osztály itt a csóró
s a legyőzöttek sunyi bada gazdag!

A vacsora már a végefelé járt. A fiatal nő férje elnehezült szemhéjakkal ült székeben, szemmel láthatóan beleunva abba, hogy nem sokat értett asztaltársainak beszélgetéséből. Éva, a felesége olykor lefordított neki németre egy-egy mondatot, de valahogy nem igazán törte magát azért, hogy a férfi is részt vehessen a társalgásban. Juliska néni egy pillanat alatt leszedte a terítéket, aztán keskeny nyakú kancsókban vörös és fehér bort tett az asztalra. Laci felhozott a pincejáróból egy újabb üveg szódavizet, elkészönt a lefeküdni készülődő némettől, és visszaült a helyére. Töltött a borból, koccintott Évával, de tekintetét az asszony mögötti festményre szegezte.
– Fél tőlem? – kérdezte Éva.
– Miért félnék? Maga nagyon szép, de egyáltalán nem félelmetes.
– Pedig észrevettem, hogy egész este kerülte a pillantásomat.
– Nem helyes dolog szemezni egy férjes asszonnyal. Pláne, ha a férje is jelen van – mosolyodott el Fecske László. De miért kellene félnem magától? – mondta a férfi, és most egyenesen a nő égszínké szemébe nézett. Ez a szempár tovább fokozta benne azt a zavart, amit az asszony első megpillantása óta érzett, és amelynek okát nem tudta volna megmagyarázni.
– Igaz is... – nevette el magát Éva. – Hiszen maga postás, biztosan sok tapasztalatot szerzett már a nőknél...
– Azt hiszi? – pirult el a fiú, és ez a pirulás nem kerülte el a nő figyelmét. Éva most már úgy bővölte áldozatát, mint a régen koplaló kigyó a napon szunyókáló növedék egeret. Nagyot nyújtózkodott, és mintha szórakozottságból tenné, kigombolta blúzának két gombja közül a felsőt. Tudta, hogy szépek a mellei, és azt is tudta, hogy látványuk nem maradhat hatástalan a fiúra.
– Másoktól is hallottam már, hogy miket gondolnak rólunk, postásokról. Sokan azt hiszik, hogy minden csongetésre egy-egy meztelen, elhanyagolt asszony ugrik a bejárati ajtóhoz. Hogy a pénzküldeményeket nem csak egy kis borralalóval, pohárka likőrrel köszönik meg a címzettek, hanem örömmükben a testüket is felkínálják a postásnak. Higgye el, ez nagy butaság: ami engem illet, még sohasem volt ilyen kalandban részem. De ha szórakoztatja, akkor szívesen mesélek magának a nyug-



POSTÁSSZÍV 3. RÉSZ

dijasokról, akik már második napja a tavalyi lekváron bőjtölve várják kicsinyke pénzüket. Azokról az anyókákról, akiknek már éppen csak annyi erejük maradt, hogy minden nap kicsoszogjanak a kerítésükhöz, és órákon át várják, hogy beforduljak a sarkon. De sokat mesélhetnék arról az öregről is, aki a nyugdíjánál is jobban várna egy levelet a gyerekeiktől. Minden nap megállít az utcán, és én egyszer sem szolgálhatok jó hírrel neki. Tavaly, amikor eltemette a feleségét, csak az egyik fia volt ott a ravatálnál. A másik valami üzleti úton volt állítólag. De mondja, milyen lehet az az üzlet, ami fontosabb az ember édesanyjának utolsó útjánál...?
Csend borult a szobára. Éva is elkomolyodott. Ismét begombolta a blúzá, az órára pillantott, aztán így szólt.
– Alig múlt kilenc óra. Nem volna kedve sétálni velem egyet? Egyáltalán nem érzem álmosnak magam, és olyan szívesen megnézném, hogy milyen képet mutat az éjszakai Balaton...
...
A víz felől balzsamos, mámorító szellő simogatta meg a fiatalok arcát, ahogy csendben egymás mellett lépkedtek a parti sétányon. Kóhajításnyira a kikötőtől egy gépkocsi fékezett le mellettük, vezetője kihajolt a letekert ablakon, és Laci a doktorra ismert benne.
– A fene megeszi a maguk főnökségét is, Laciám! – mondta a tarka inget viselő férfi, és szörvös kezével megpaskolta a kocsi ajtaját. Hiába akartam pénzt felvenni a bankkártyámmal

HALLGASSUNK ZENÉT! • AZ ELEVEN WALKMAN

A Gonzage hercegek századokon át voltak Mantova urai. Egyikük – Vincenzo – még hazánkba is elvetődött 1595-ben, hadat viselni a török ellen. Zenekedvelő ember volt, még az Esztergom és Visegrád alatti táborozás üres óráiban is gyakran előkerítette magával hozott udvari muzsikust, Claudio Monteverdit, idegeinek mennyei zengetekkel történő átmosása végett. Egy mai túsó fejedelmnek egyszerűbb a dolga: gyémántos akasztáskájába behelyez egy vert arany walkmant – és azt kapja elő, ha muzsikára támad kedve. Négy évszázaddal ezelőtt viszont magát a muzsikát szolgáltatni egyedül kellett – ha nem is a táskájába, de – a kíséretébe behelyezni. Volt, aki nem érte be egyetlen egyeddel vagy néhány tagból álló kiségyüttessel: Franciaországban a tizenötödik század elején Gilles de Laval, Rais bárója és Brienne grófja egy egész gyermekőrust cipelt magával mindenüvé.
Ám maradjunk Vincenzo Gonzagánál. Ő csak egy „sextettet” cipelt magával, de annak vezetője népes kórusokkal és zenekarokkal ért fel egy személyben, lévén a zenetörténet egyik óriása.
Büszkék vagyunk arra, hogy lába hazánk földjét is érintette. Ezért van Esztergomban Monteverdi utca. A lombardiai Mantova környékének és Magyarországnak „kulturális kapcsolatai” valahol itt kezdődtek el.
Tizenkét évvel később a mantuai herceg muzsikusa megteremtette a mai értelemben vett operát, azazhogy a firenzei Camerata komponistái – Peri, Caccini, Gagliano – által kifundált műfajt ő reformálta meg először. Alig született meg az opera – és máris megreformálta valaki! Nos, e nélkül a reform nélkül aligha lett volna életképes az újszülött műfaj. Így viszont még ma is hódít. Monteverdi 1607-ben bemutatott Orfeusza – amelynek librettistája egyébként Vincenzo Gonzaga herceg titkára, Ales-

sandro Striggio volt – végeredményben még lírai pásztorjáték, de itt a zene már a szöveg tartalmának a tökéletes kifejezését szolgálja, nem csupán a deklamálhatóság megkönnyítését, szelbbé, hangzatosabbá tételét tűzte ki célul. Az Orfeusz már OPERA volt a javából, amelyben a muzsika mondja el a lényegét. Monteverdi elődeinél jobban hangsúlyozta a zenekar és a kórus szerepét, nyitányt írt a mű-elé, duettet is komponált bele, sőt a wagneri vezérmotívumot is megelőlegezte: a megfelelő dramaturgiai pontokon a halál hírnökének dallama még két helyen csendül fel. Hangszerelése sem csak a jó hangzást szolgálja, hanem a jellemzést is: a pásztorélet idilli légkörét a vonósok és a fuvola festik, az alvilági sötét erők a rézfúvókkal reszketetik meg a szívüket.
Passuth László A mantuai herceg muzsikusa című regényében így képzei el Gonzaga herceg csapatának megérkezését Esztergom alá:
„A mantuaiak – ahogy túlértek a magyar határszél peremén, ahol jó módú faluk még szinte egybeolvadtak a szelid, ausztriai tájjal – borzongva érezték, hogy a senkiföldjére kerültek. Felégetet tanyák, lerombolt falvak jeleztek törökök, tatárok útját, portyákat, végvári évtizedek nyomát. A nagyobb városok fallal s bástyákkal védekeztek, míg tudtak, a gyengébbeket letarolta a zsoldosok sáskajárása.”
Amikor az Orfeuszt hallgatom, nem tudok szabadulni a gondolatától, hogy ez a sivár táj köszön vissza Monteverdi alvilág-festő zenéjében. Itt szerezte az élményt.
Istenem! Tudunk-e majd valaha paradicsomi állapotokat festő zenéhez is ihlettel szolgálni?

Baranyt Ferenc

LÉPJ BE! EGYÜTT KÖNNYEBB!

POSTÁS SZAKSZERVEZET

.....
alapszervezet bélyegzője

NYILATKOZAT

Alulírott (név) (lakcím)
..... (anya neve), mint a Postás Szakszervezet tagja, megbízom a munkáltatómat, a (cég), hogy munkaviszonyom alapján, részemre általa fizetendő mindenkor havi fizetésemből szakszervezetem illetékes testülete (Kongresszusa) által meghatározott és munkáltatómmal rendszeresen közölt szakszervezeti tagdíjam összegét a számféjtéskor elkülönítse, és azt az említett szakszervezet részére átutalja.

Ez a megbízás visszavonásig érvényes!

Kelt: év hó nap.

.....
létszámszerv

.....
olvasható aláírás

BÉLYEGSAROK • MÁRIA TERÉZIA POSTÁJA

71. BÉLYEGNAP. „Mária Terézia 1748. december 14-én postai rendtartást adott ki. Ebben megújítja a küldöncz szállítások kiküszöbölésére III. Károly alatt elrendelt tilalmakat és ezzel kapcsolatban levélgyűjtőhelyek felállítását rendeli el.”

A postai tevékenységet szabályozó törvényre emlékezve készültek az idei filatelista ünnep bélyegei, amelyek a futárt (24+10 Ft), és a lovas futárt (30+10 Ft) ábrázolják, a 150 fo-

rintos blokkon pedig a postakocsit láthatjuk.

Tervezőjük *Svindt Ferenc*, a bélyegpárból 200.000, míg a blokkból csak százezer darab jelent meg.

AMERIKA ÁLLATAI. A préri fő nevezetessége az amerikai bölény volt egykoron (23 Ft), a Sziklás-hegység legismertebb vadállata pedig a grizzly medve (24 Ft). A krokodilok jellegzetes úvilági faja a Mississippi aligátor (24 Ft), az ocelot viszont in-

kább a trópusi dzsungelben honos (30 Ft). A sorozathoz tartozó blokk a perui csodakolibrit mutatja be, amelynek névértéke 150 forint.

A négy bélyeget és a blokkot *Székel Kálmán* grafikusművész tervezte, a posta április 30-án kezdte meg az árusításukat 600 ezer, illetve százezer példányban.

Verrasztó Gábor



KITÜNTETÉS

A főváros XIV. kerületi Önkormányzata az 1994-ben alapított „Zugló sportjáért” kitüntetést tavaly kiváló tornásznőnek, Molnár Andreának adományozta. Részt az elmúlt esztendőben elért kiemelkedő eredményeivel – két olimpián, több világ- és Európa-bajnokságon öregbítette szűkebb pátriája hírnevét –, részint példás sportemberi magatartásával, töretlen küzdeni tudásával érdemelte ki a megtisztelő címet.

Egyéni kitüntetésként ő kapta meg a postás sportolók közül elsőnek. A klub 1994-ben már részesült ebben az elismerésben, nem utolsósorban a városrész szabadidősportjában betöltött jelentős szerepéért

Fotó: Kiss László

Besze Imre
HA AKAROM

Zöld a fény is, zöld a zápor,
zöld magzatot szül a felbő,
zöld palackban zöld a mámor –
zöld volt csókom is, az első.

Azt mondjátok, szür a város,
tűdőt kormoz, szívet éget,
füstökádó gyárkémények,
fajlák föl a népmeséket.

Azt mondjátok, fáj a reggel,
fáj a dél és csillag sincsen,
szívárványt csak akkor láttok,
ha fény villan a kilincsen.

Ha akarom, Hold a társam,
szívárvány a feleségem,
vendég a Sarkcsillag nálam,
rigófütty az eleségem.

Ha akarom, eső zenél,
ha akarom, szél se lebben –
s ha akarom, remény vagyok
égszínitizta szerelemben.

HOTEL AQUA 5700 GYULA, PART U.7/C TEL./FAX: 66/463-146 TEL.: 66/463-231, 468-138



ÜDÜLJÖN GYULÁN AZ AQUA SZÁLLÓBAN

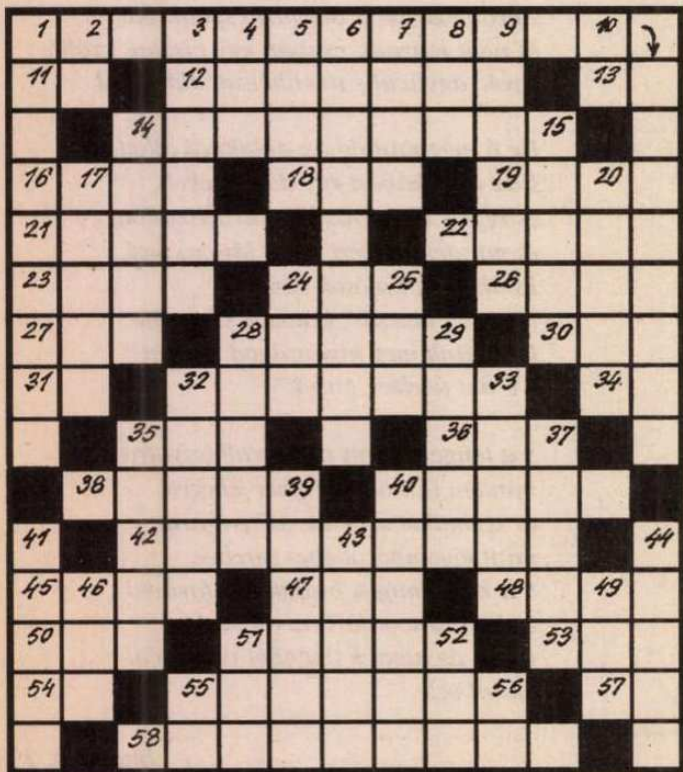
A Várfürdő közvetlen szomszédságában fekszik szállodánk. Családi hangulat, saját zárt parkoló, étterem, társalgó, büfé, lift várja kedves vendégeinket. Zuhanyzók és WC-k emeletenként. Férőhelyek száma: 11/1 ágyas, 46/2 ágyas szoba és 12 pótágy. Elhelyezés: Gardróbba és hideg-meleg víz mosdóval 1-2 ágyas szobákban.

MEGKÖZELÍTHETŐEK VAGYUNK:

Vonattal (Budapest-Keleti pályaudvarról közvetlenül), közúton az 5-ös és 44-es főközlekedési úton. A vasútállomástól 2 km., a távolsági autóbussz-megállótól 150 méter távolságban vagyunk.

1998. ÉVI ÁRAINK

Szállás	előszezon 01.06.–05.31	főszezon 06.01.–08.31 12.21.–01.05.	utószezon 09.01.–12.20
reggelivel fő/éj	1 250,- Ft	1 500,- Ft	1 300,- Ft
félpanzióval fő/éj	1 770,- Ft	2 020,- Ft	1 820,- Ft
teljespanzióval fő/éj	2 250,- Ft	2 500,- Ft	2 300,- Ft
KEDVEZMÉNYEINK			
félpanziós 3 éjsz. turnusban	5 100,- Ft	5 850,- Ft	5 250,- Ft
teljespanziós 3 éjsz. turnusban	6 450,- Ft	7 200,- Ft	6 600,- Ft
félpanziós 6 éjsz. turnusban	10 020,- Ft	11 520,- Ft	10 320,- Ft
teljespanziós 6 éjsz. turnusban	12 600,- Ft	14 100,- Ft	12 900,- Ft
gyermeknek 3 éves korig, ha pótágyat nem kér, ingyenes szállás, étkezés 3–12 éves korig pótágy 500 Ft, étkezés 40%-os kedvezmény			



KERESZTREJTVÉNY

VÍZSZINTES: 1. Itt a nyár, az üdülés, a kirándulás időszaka. Híres látnivaló a Balatonfelvidéken. 11. Csapadék. 12. Leeső. 13. Kötőszó. 14. Szülőföldjére hivatja. 16. Egy betű híján, név más. 18. Villa. 19. Apátlan, anyátlan. 21. Érzékszervek. 22. Csillag. 23. Jég teszi. 24. Kapar. 26. Írószerszám. 27. I. K. G. 28. Nagylegény. 30. K. L. A. 31. Személyes névmás. 32. Még juttatok. 34. Fém. 35. Piros – németül. 36. R. E. C. 38. Halálos szer. 40. A vallási szertartás. 42. Üdülőhely a Mátrában. 45. Ennivaló. 47. Névelők. 48. Jó bor. (ékfelesleg). 50. Idős. 51. Mosószer. 53. Szovjet gépkocsitípus. 54. Idegen névelő. 55. Térfigatlag elemző. 57. Személyes névmás. 58. Kitűnő kirándulóhely a Balatonon.

FÜGGŐLEGES: 1. Lillafüred „vize”. 2. Állóvíz. 3. Gondolkodó filozófus volt. 4. O. E. Z. 5. Össze-vissza „hall” (!). 6. Szép kirándulóhely és látnivaló a Bakonyban. 7. Török fiúk. 8. Római számok. 9. Jó eledel (tárgyraggal). 10. Római számok. 14. Rossz tanácsadó. 15. Bajt okozók (–). 17. Becézett leány. 20. Gyónó. 24. Időhatározó. 25. Nem rám. 28. Tézis. 29. Törvény, szabály – franciául. 32. Idegen erkölcs. 33. Afrikai politikus (Modibo). 35. Nem most. 37. Ór. 39. Fatermék. 40. Férfi név (névelő). 41. Kellemes gyógyvízű üdülőhely. 43. Község a Bakonyban (névelő), sok itt a látnivaló. 44. Városjáról híres hegy a Balaton közepén. 46. Évszak. 49. Fordított számnév. 51. U. I. D. 52. O. L. O. 55. Távirati hang. 56. Fém.



Bilek István

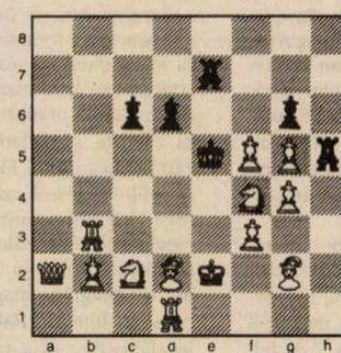
KIRÁLY-
GYILKOSSÁG...

Köznapi *elméleti kivégzés* mindennapos dolog a Királyi játékban: SahMatt! – a király halott! de egyáltalán nem ritka a rögtönítélő bírósági felhívásra emlékeztető: Matt 2 lépésben! – felszólítású sakkeladvány sem, amivel a feladványszerzők a fejtökre bízzák a képletes sakkhőhéri munkát.

Persze a procedúra aligha több mint egy szimpla ördöglakat feltörése, hangulatilag zenei vagy szépirodalmi asszociációhoz hasonlatos.

Az alábbi könnyed kiállítású kis csoda is nyakazással végződhet, ha olvasóink vállalkoznak a megfejtésre – de ha esetleg, nem sikeredik, akkor a megoldást is megtekinthetik természetesen. Mindenesetre a józú fejtést vagy a jegyzőkönyv áttanulmányozása közül választhatnak:

Molnár Árpád, 1994



Matt 2 lépésben

akkor, ha 'felsége szökésre szánja el magát és saját maga intézkedik: 1. – Kd5!-tel?

Most egyetlen direkt sakk sem vezet célhoz: f4, Fc3, Ff4 felfedett sakkok sem — és a Bd3, He3, Hb4 sima sakkok is hiábavalóak lennének. Itt a korábban megtevesztésként szereplő 2. Bb5++ segít a vérszomjas és dühös fejtőnek. (Remélem, nemcsak a kottából élvezték ez utolsó valóban felemelő sakkot...)

Képletes közös gyilkolásunkra – a felbújtó M.A. szégyelheti magát. — esetleg forró grogot vagy még inkább búfelejtő pezsgőt vörösborral bátorítokodok ajánlani: ha egy hétig nem utaznak villamoson vagy buszon. — megoldhatónak látszik a zomtor...

POSTÁS VICCEK

AGGÓDÁS

Oktatja a pap a fiatal mátkapárt:
– A férj tartozik megvédeni a feleségét, de a nő viszont mindenhol kötele a férjét követni...
– Ebből baj lesz, tisztelendő úr kérem, mert az én vőlegényem levélhordó.

AKADÉKOSKODÁS

– Már nem vehetem föl az utalványát, mert 12 óránál több van.
– Nem lehet az.
– De mondom, hogy több.
– Lehetetlen.
– Ne hozzon ki a békétűrősből!
– Csak nem lehet. 12 óránál soha sincs több, hiszen 12 óra után ismét 1-nél kezdjük a számítást.

SLÁGERTOP

1. BACK II BLACK: SZERELEMBOMBA
2. HIP HOP BOYZ: TARTS VELEM
3. MADONNA: FROZEN
4. SPICE GIRLS: STOP
5. AQUA: MY OH MY
6. FRESH: ITT VAGYUNK
7. ÁMOKFUTÓK: BÚJ MELLÉM
8. HAPPY GANG: LOPJÁK A DZSEKIMET
9. ANIMAL CANNIBALS: EZITTÁZ
10. MODERN TALKING: YOU'RE MY HEART

Zvara Krisztina

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postás Szakszervezet lapja
Szerkesztőség: 1146 Budapest, Cházár András u. 13.
Felelős szerkesztő: Udvarhelyi András
Helyettes szerkesztő: Fodor Zsolt Barnabás
Telefon: 343-8777

Kiadja a Postás Szakszervezet
1146 Budapest, Cházár András u. 13.
Levélcím: 1406 Budapest, Postafiók 14.
Felelős kiadó: Mundruczó Kornél elnök

98-2500. Szikra Lapnyomda Rt., Budapest
Felelős vezető: Lendvai Lászlóné vezérigazgató
ISSN 0866-1766